Různé podoby zahrady

Žák objeví vztah mezi stavem ekosystému (udržovaná a "přírodní" zahrada) a činností člověka (popíše, co člověk musí dělat, aby měl daný ekosystém svou podobu).

Žák na různých příkladech úpravy zahrady porovná přírodní rozmanitost.

Žák uvede výhody a nevýhody jednotlivých úprav zahrady z různých hledisek.

Co budou žáci dělat:

Hodinám předchází domácí úkol zaměřený na pozorování zahrad v okolí školy. Hodiny jsou zaměřené na rozdíly mezi tzv. "udržovanou" a "přírodní" zahradou. Žáci v 1. hodině prozkoumají školní zahradu se zaměřením na biodiverzitu a v 2. hodině navrhnou úpravy jednotlivých míst tak, aby v zahradě mohlo žít větší množství různých organismů.

Domácí úkol na hodinu:

Vyzvěte žáky, aby do příští hodiny pozorovali zahrady, kolem kterých chodí (např. cestou do a ze školy), případně podrobněji prozkoumali vlastní zahradu. Zadejte či popištejim otázky, na které se mohou zaměřit: Jaké stromy a vjakém počtu v zahradách rostou (ovocné, okrasné, listnaté, jehličnaté, původní, nepůvodní…)? Co je v zahradě na zemi (kůra, listí, trávník – jaký? Co všechno na něm roste?…)? Co v zahradách převažuje (tráva, stromy, keře, květiny, zelenina…)?

	AKTIVITA	ČAS	РОМŮСКҮ
E	Rozdíly mezi "přírodní" a "udržovanou" zahradou	10 min.	Pracovní list (Příloha 1)
	Průzkum zahrady	30 min.	Pracovní list (Příloha 1), texty do dvojic/skupin (Příloha 2) či leták ČSOPVlašim (Příloha 3)
U	Úprava zahrady	30 min.	Větší papíry, příp. pastelky či fixy
	Výběr výsledných návrhů	10 min.	Každá skupina jednu fixu či silnou pastelku odlišné barvy
R	Výhody a nevýhody jednotlivých úprav	10 min. + DÚ	Pracovní list (Příloha 1)

Důkaz oučení:

Žáci navrhnou několik úprav zahrady tak, aby v zahradě mohlo žít více druhů rostlin i živočichů a aby se tam ostatním dětem líbilo. Návrh představí správci pozemku a budou připraveni vysvětlit, co a proč navrhují a jak se bude muset změnit péče o zahradu.

Rozdíly mezi "přírodní" a "udržovanou" zahradou

Rozdejte žákům pracovní listy (Příloha 1) a nechte je individuálně vyplnit první úkol – odpovědět na otázky k oběma obrázkům. Poté ve dvojicích nebo společně proberte odpovědi žáků. Vraťte se k domácímu úkolu – k jakému typu zahrady měly zahrady pozorované žáky blíže a v čem?

Průzkum zahrady

Krátce s žáky proberte základní rozdíly mezi oběma typy zahrad (běžnou "udržovanou" a "přírodní"). V následující části hodiny budou žáci pracovat venku – na školní zahradě, případně v parku. Rozdělte žáky do dvojic, každá dvojice dostane přidělenou jednu část zahrady k průzkumu. Jejich úkolem bude prozkoumat, jaké organismy (rostliny i živočichové) v dané části žijí či by mohli žít (případně můžete využít i kartičky s popisy jednotlivých druhů z Přílohy 1 učebního celku Přírodní rozmanitost obecně a jaké činnosti musí člověk dělat, aby daná část zahrady vypadala tak, jak vypadá. Žáci si své poznatky poté vyplní do pracovních listů a představí je ostatním. Poté do dvojic či větších skupin rozdejte stručný text o tom, jak do zahrady přilákat větší množství živočišných druhů (Příloha 2) nebo použijte leták ČSOP Vlašim (Příloha 3 nebo www.csopvlasim.cz/dokumenty/letak zivocichove.pdf). Pokud máte dost času, mohou žáci porovnat podmínky popsané v textu s tím, jak zahrada vypadá.

Úprava zahrady

Ve třídě potom nechte žáky ve skupinách vypracovat návrh, jak školní pozemek či zkoumanou část upravit, aby na něm žilo a rostlovíce rostlinných i živočišných druhů a aby se jim nová úprava zahrady zároveň líbila. Žáci by měli ve svém návrhu využít informace z textu. Návrh popíšou a nakreslí na větší papír (mohou udělat i plán zahrady a zakreslit, kde konkrétně by nové úpravy či prvky měly být). Můžete se s žáky domluvit na podrobnějších kritériích, jak by měl návrh vypadat a např. kolik návrhů či změn by měl obsahovat. Jedním z povinných kritérií by mělo být, aby návrhy na změny či nové prvky byly jasně a přehledně popsány. Můžete žákům říci, že ze skupinových návrhů budou potom žáci vybírat jednotlivé úpravy, které se jim nejvíc líbí, ostatním spolužákům by tedy mělo být jasné, co všechno každá skupina navrhuje.

Výběr výsledných návrhů

Skupiny poté své návrhy stručně představí. Papíry s návrhy potom rozmístí po třídě tak, aby na ně bylo vidět a bylo kolem nich dost místa. Každá skupina poté dostane fixu jiné barvy a celkem bude mít k dispozici daný počet puntíků, kterými může hlasovat o nejlepších úpravách (počet stanovte přiměřeně dle počtu skupin a stanoveného minimálního počtu úprav, např. 3 nebo 5). Skupiny potom obejdou jednotlivé návrhy nakreslí fixou puntíky k těm jednotlivým úpravam o ktoré by nejvíce stály. Zdůrazněte, že vybírají zjednotlivých úprav, ne celkových návrhů (nehlasují tedy pro celkový návrh jedné skupiny, ale pro jednotlivé dílčí změny či úpravy).

Úpravy, které obdržely nejvíce puntíků, mohou potom žáci zpracovat do jednotného návrhu a představit správci pozemku.

Výhody a nevýhody jednotlivých úprav

Nazávěržáci vyplní poslední úkol v pracovním listu, (Příloha 1) každý sám porovná výhody a nevýhody jednotlivých úprav zahrady – mohou na konkrétním příkladu školní zahrady ve stávajícím stavu / podle svých úprav nebo porovnávat obecně "udržovanou" a "přírodní" zahradu, pokusí se zohlednit své (lidské) hledisko i hledisko živočichů.

Přírodní zahrada se od "běžné" zahrady liší svou trvalou udržitelností. Jde o vytvoření rozmanitého ekosystému, ve kterém se rostliny a živočichové vzájemně podporují a poskytují si výhodné podmínky k životu. Vychází se z podmínek, které jsou typické pro dané území. Sázejí se původní odolné rostlinné druhy, potřebné mikroklima se zajišťuje pomocí větrolamů. Výsledkem je esteticky krásná a pestrá plocha s množstvím stanovišť, která nejen produkuje čerstvé a zdravé potraviny bez chemie, ale je také místem pozorování a učení se přírodním procesům.

Podívej se na dva obrázky různých zahrad. Napiš ke každému obrázku:

Kde roste víc druhů rostlin? Jaké živočichy bys na které zahradě našel/našla? Jak se o obě zahrady musí člověk starat, aby takto vypadaly? Co všechno musí dělat?

Podívej se ještě jednou na oba obrázky. Jaké mají oba typy zahrad výhody a nevýhody pro tebe a pro živočichy?

VÝHODY	VÝHODY
NEVÝHODY	NEVÝHODY
#	
	Biodiverzita

Přírodní zahrada

Zahrada může být místem, kde to skoro celý rok voní, bzučí, hýbe se..., nebo jen sice zeleným, ale pustým lánem trávníku. Chcete-li, aby vaši zahradu obývalo či navštěvovalo co nejvíce volně žijících živočichů, pomůžete jim, když se pokusíte o co největší rozmanitost zahrady:

Kvetoucí a na nektar bohaté květiny lákají včely a motýly

Husté keře poskytují úkryt pro hnízdo zpěvným ptákům

Slunečnice, bodláky a keře s bobulemi budou na podzim a v zimě lákat přezimující ptactvo

Malá tůňka či napajedlo oživí zahradu a obohatí ji o ptáky, obojživelníky, vážky...

Hromada listí a dřeva zase poslouží jako přístřešek či úkryt proježka, žáby, slepýše...

Hromada kamení láká svým teplem ještěrky, slepýše, teplomilný hmyz

Pro hmyz můžete vytvořit hmyzí hotel ze suchých klacíků, duté cihly, svázaných dutých stébel apod.

RŮZNÉ PODOBY ZAHRADY / PŘÍLOHA 3/LETÁK ČSOP VLAŠIM

Dobrým předpokladem pro to, aby naše zahrada byla krásná a zároveň zdravá, je pestré zastoupení rostlin a živočichů. Čím více na zahradě roste planých domácích rostlin a čím více úkrytů nabídneme živočichům, tím menší je pravděpodobnost kalamitního výskytu nějakého živočicha nebo choroby.

Chceme-li, aby se živočichové v naší zahrádce zabydleli, nepoužíváme jedy, umělá hnojiva a postřiky. Ty zabíjejí živočichy a škodí i lidem, zvláště pak dětem. (1) Potravu živočichům zabezpečíme pěstováním dostatku planých domácích rostlin, na které jsou vázáni. Pomáháme jim také vytvářením vhodných úkrytů.

Existuje mnoho zlepšení, díky kterým se zahrada stane zdravější, pestřejší, bezpečnější a krásnější pro živoči-

(1) Vědci z univerzity v Liverpoolu zjistili, že i nízké koncentrace pesticidů, které se považují za neškodné, mohou způsobit u nejmenších dětí rakovinu. I nízké hodnoty chemikálií v pesticidech totiž mohou ovlivnit prenatální vývoi dětí a zvýšit pravděpodobnost vzniku rakoviny v pozdějším věku.

, PVIFL [BISBEZ [BSPTWŐ WZTPLPV US¹WPV, LPQÐJWBNJ BQPE. IF WZIIFE¹WBOÓN ÖLSZUFN QBWPVLŃ, ESBCÁALŃ, TUÐFWIÁLŃ, BUE., LUFÐÁ TF xJWÁ OBQÐÁLIBE TIJN¹LZ.

Divoký koutek

je místo třeba na okraji zahrady, kde jsme jen tichým pozorovatelem bez zasahování, kde volně žijící živočichové mohou najít bezpečný úkryt i klidné místo k rozmnožování. Keře, živý plot, plazivé a popínavé rostliny nebo trouchnivějící dřevo nabízejí potravu a životní prostor pro mnoho živočichů - nejrůznější druhy ptáků, ježky, ropuchy, hlemýždě, rejsky, včely, mravence a další. Trnité keře jako hloh, šípek nebo ostružiny jsou ideálním zdrojem potravy a místem pro hnízda ptáků a skýtají také ochranu před kočkami nebo kunami.

Hromada kamení, suchá zídka

Hromada kamení je velmi vyhledávaným úkrytem těch zvířat, která mají ráda teplo a sucho, což jsou například ještěrky, čmeláci, pavouci a divoké včely. Proto pro hromadu zvolíme slunné místo. Kameny na sebe navršíme tak, aby vzniklo co nejvíce volných dutin.

Suchá zídka je zídka bez malty. Pokud máme zahradu na svahu a rozhodneme-li se zbudovat zde terasy, pak bychom je neměli zpevňovat betonem, ale nespojovanými kameny. Suchou zídku obývají stejné druhy zvířat jako hromadu kamení. Kromě toho zde mohou růst i některé skalničky

_ PxOÅ PCZWBUFIÁ TVD¶Á [ÅELZ.

Hromada větví a listí

Z větví i drobnějších větviček z řezu vytvoříme hromadu, kde se může schovat ježek, ropuchy, slepýši, rejsci, pavouci, brouci apod. Když pod hromadou nejprve vykopeme díru, kterou zakryjeme klestím, prkýnkem nebo kameny, a necháme volný vchod, vytvoříme zimní příbytek například pro ježka. Silnější větve a dřevo dává-

me dospodu, jemnější klestí nahoru, na podzim můžeme hromadu navíc ještě zakrýt listím. S tím, jak se materiál rozkládá a hromada sedá, přidáváme průběžně další dřevo. Hromadu zřídíme nejraději někde ve stínu. Pokud máme na zahradě kompost, který nepřehazujeme a který je přístupný z boku, může jej obydlet užovka, která loví mnoho drobných hlodavců.

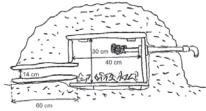
Budka pro ježka

Pokud chceme, aby se ježek na naší zahradě zabydlel, musíme mu do ní umožnit přístup. Vysoké podezdívky a husté ploty jsou pro ježky často nepřekonatelnou bari-

Ježek může přezimovat v hromadě listí nebo mu vvrobíme domeček. Rozměry dřevěné nebo plastové budky jsou uvedeny na obrázku, šířka dutiny je 30 cm. Směrem ven z budky by se měl vchod mírně svažovat, aby jím do dutiny nezatékalo. U stropu musí být dutina odvětrána například vodovodní trubkou - rovněž umístěnou tak, aby do ní nezatékalo. Vyústění trubky v dutině zabezpečíme proti ucpání - například omotáním drátěným pletivem. Dno budky vysteleme do jedné třetiny výšky suchým listím, senem či natrhanými novinami. Budku překryjeme dostatečně silnou vrstvou hlíny, listí, slámy nebo kompostu zamezující promrznutí. Ježek, by si měl na podzim sám budku najít a obydlet. Pokud to neudělá, budka může sloužit jako zimní úkryt mnoha dalším ži-

+FxDJ ITPV WFILÖNJ QPNPDOÁLZ W [BISBEÄ. jJWÅ TF INZ-[FN, TIJN*LZ J NBIÖNJ NZťNJ. +FxFL EFOOĀ TQPD*E* IPJL QPISBWZ, LPJL T*N W*xÅ. -PWÅ J UBLPWÁ ESVIZ INZ-[V, LIFSÖDI TJ PTIBUGA QU*DJ OFCP INZ[PXSBWDJ OFWŁĀ-

3P[NÄSZ EPNFÄLV QSP IFxLB.

vočichům. Na vchod můžeme ježka na podzim upozornit kousky vařeného masa - nejlépe drůbežího nebo miskou s vodou ponechanými těsně před vchodem. Na jaře, nejlépe v květnu, je třeba budku opatrně vyčistit. Předtím se ale přesvědčíme, zda ještě není obydlená - ježci by v ní mohli mít mláďata.

Napajedlo

Malé napajedlo, případně mělké koupaliště, je důležité nejen pro ptáky, kteří pak neozobávají tolik pupeny a plody, ale i pro mnoho druhů hmyzu, hlavně včely. Zři-

zujeme je na volné ploše, aby ptáci včas zpozorovali blížící se nebezpečí. Napajedlem může být mělká miska umístěná na špalku, do které umístíme například dřívko tak, aby se v ní netopil hmyz. Můžeme vyrobit i malé jezírko.

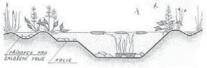
4ÔLPSB QBSVL¹ÐLB q IFEFO [F W['DOÄKTÅD | O'WtWÄWOÅLÑ OBtJD | [BISBE

Malé zahradní jezírko

Jezírko slouží živočichům především jako napajedlo. Kromě zajímavého vodního hmyzu přiláká na zahradu obojživelníky, jako jsou žáby a čolci a umožní jim rozmnožování. Je ovšem nutné zajistit jim možnost bezpečného návratu na břeh. Nejjednodušší je to prostřednictvím kusu dřeva, přesahujícího ze souše do vody.

Jezírko pro obojživelníky by mělo být na slunné lokalitě, nezastíněné stromy. Pokud máme dost místa, je dobré mít jezírko o velikosti alespoň 2 × 3 m, čím větší, tím více různých zákoutí můžete vytvořit. Mělo by se skládat z mělké části (do 20 cm) a části s hloubkou alespoň 60 cm. Pro ropuchy musí být jezírko mnohem hlubší a větší

1 BALIBE IF [ASLB OB QSPQVTUOÁN QPEIPXA, LEF IF WPEV UDFCB [BES-

PRIBLE I (BLES GFRANCONN GFEFA, ELF II WFLV WFLE (BLES PRIBLI OF GSPQVTIOPV CEI)I. 1PTIVQ QAQSBUZ: /B NATUP, LEF DIDFNF WZIIPVCJU IF[ISLP, E'NF (ËIJ) P SP[NÄSV IF[ISLB B QBE'NF BT] 10 % EÁILZ OB QSÑ-E'NF (ÈIJ) P'SP[NÁSV IF[ISLB B QHE'NF BT] 10 % EÁIÉZ OB QSÑ12C B IFEFO NHE [LBXEÁIP PLSKF OB [BDIZOFOL SFOUP QSPTUM'S
MZLPIŁLVKFNF, (ŻMJ PETUBORNF B WZIMPVCINF I'NN TE TLIMPORN
TIÃO BT] 300, IBL BCZ NBYJN'IOÀ IIPVCLB CZIB 100 - 150 DN. 1P
PCWPEV I'NZ WZLPQFNF IFEUÀ BT] 30 DN IIVCPLÔ B 30 DN TSPLÔ
QBÁLPQFL, W[E'1FOÔ PE aCBFIVA PQĂU LPIFN 30 DN. "ÈIJJ QPIPXANF
EP IFNOÔN QĂTLFN WZTZQBOÀ I'NZ IBL, BCZ QFTBI VIÓÒ LPODF
IFXFIZ OB EOĂ QBÁLPQV (W[E PCS'IFL). "ÈIJJ W QBÁLPQV [BILXINF
LBNFOZ B VEVTBOPV IIMOPV. /B EOP O'ESXLZ QPIPXANF IBLÁ
DÂLPIJL LBNFOÑ B ISTZ S'LPTV, PTIĐIOF B TÂUJOZ ÂJ PSPCJODF T WÂUTÂN PCTBIFN IMOZ. %OP O'ESXF IF QBÁQBEOĂ IBLÁ NPXOÁ WZIPXJU
ISVCÔN TUÁSLFN.

Kvetoucí rostliny - lákadlo motýlů a čmeláků

Motýli i čmeláci jsou ozdobou každé zahrady. Živí se nektarem a jsou závislí na medonosných rostlinách s trubko vitými květy – šalvěj, jetel, zvonek apod. Kvetoucí jíva láká přes 200 různých druhů hmyzu. Velmi oblíbenými keři jsou také hloh, líska a trnka nebo růže. Kopřivami v koutě zahrady se mohou živit housenky babočky, na slunci babočka paví oko a ve stínu babočka kopřivová. Čmeláci jsou na nedostatek potravy mimořádně citliví. Doba, kterou jsou schopni vydržet bez potravy, se často počítá na hodiny. Proto by mělo v průběhu roku na naší zahradě stále něco kvést. Je tedy vhodné kosit trávu po částech, nejlépe dvakrát ročně a část louky nechat porostlou bylinami celý rok. Při používání sekačky ponecháme trávník vyšší, aby kvetly alespoň některé druhy rostlin.

RŮZNÉ PODOBY ZAHRADY / PŘÍLOHA 3/LETÁK ČSOP VLAŠIM

"Bzučící domečky" pro čmeláky

Čmeláci najdou v zahradě svůj domov, jen když zde během celého roku pokvete dostatek rostlin. Na místě, kde se čmeláci přirozeně vyskytují, můžeme zakopat nebo vyvěsit budky. Čmeláci je obsadí, pokud nejsou vhodná hnízdiště v přírodě. Obsazenost budek je asi 10 %.

Budky mohou být z libovolného materiálu, např. ze dřeva. Vnitřní rozměr budky může být krychle o hraně 20 až 25 cm, délka přívodní chodbičky o průměru 2 cm 20 až 50 cm. Je lépe pokud chodbička ke hnízdu nevede

%PNFÀFL QSP ÀNFI¹LZ q [BLPQB0Ō LWÄIJO¹À

Další možností je vyrobit domeček zakopáním hliněného květináče s odtokovým otvorem alespoň 15 mm v průměru do země tak, aby dno květináče bylo v rovině s povrchem půdy. Před deštěm otvor zastřešíme kamenem nebo druhým květináčem, který má po straně vletový otvor (viz nákres).

Domečky ze dvou třetin vyplníme teplo akumulujícím materiálem (natrhanou krejčovskou vatou, suchým mechem apod.) a instalujeme časně na jaře na klidné místo, kde nebudou čmeláci rušeni. Čmeláčí matka přezimuje v zemi nebo ve staré trávě (vypalování suché trávy matky zabíjí) a místo k hnízdění si hledá brzy na jaře. Budky

čmeláci osidlovat také hranice dřeva či dutinky ve starých stromech či dřevostavbách

7 DIBEOÓDI BSOÁDI EOFDI, LEZ OFWZIÁWBIÁ WÁFIZ BOJ IJOÓ INZ[, PQZMVIÁ SPTUJOZ IFO ÁNFI¹DJ.

NZTÁ EPNFÁFL, 1 BÁCZULZ OSP I NZT WZWÄTVIF NF OFIJÁ-QF OB NXONDI TVÄO'DI UBL, BCZ CZIZ DIS'OÄOZ QSPUJ EFtUJ B WÄUSV. 7ZIOC'NE TE WÄUSOON NATUNN. OUWPSZ OFAIT UÁNF Q OÄLUFSÁ ESVIZ TF WZWAIFKÁ QÐFT DFIÓ SPL.) NZ[TJ DIPECJÁLV WZÁJTUÁ QÐFE PCTB[FOÁN T¹N.

PUP: -VDJF , SPQ ALPW

Domečky pro hmyz

Larvy včel samotářek, lumků a lumčíků se živí jiným hmyzem, především různými housenkami. Dospělci uloví hmyz a zanesou ho do nachystané díry. Nakladou k němu vajíčko, zalepí otvor a o víc se nestarají. Vylíhlá larva má vystaráno. Dříve skýtaly dostatek děr a dírek staré dřevěné ploty, provrtané různými brouky. Dnes je nabídka příbytků menší, a tak jim můžeme pomoci výrobou jednoduchých úkrytů:

 Hnízdní dřevo pro hmyz – dřevěný špalek z tvrdého dřeva (dub, buk), cca 30 cm silný, s rozdílně širokými a dlouhými děrami (1 – 10 mm). Špalek opatříme drátem na zavěšení a nakloníme jej mírně dopředu, aby do něj nepršelo.

Svázaná stébla slámy a bambusových tyček vyrobíme cca 10 cm dlouhé, na jedné straně uzavřené.

- Svázané mrtvé dřevo.
- Děrovaná cihla.
- Květináč vyplněný dřevní vatou nebo slámou, zavěšený obráceně na kmeni stromu obsadí škvoři

FLWPBA EPNFAFL. 7 QPUSBWA tLWPSÑ QBFWI'EBIA NtJDF,

Domov proživočichy v zahradě

· LESYČR

QPBFOÁIP -FTZ FTLÁ SFQYCMJLZT.Q. xJWPUOÁIP QSPTUBFEÁ.

EEKE SPORITELNY

Nevíte si rady?

Český svaz ochránců přírody ve Vlašimi Vám navrhne řešení oživení zahrady "na míru" Vašeho přání navržená opatření realizujeme.

Máme dlouholetou zkušenost s realizací:

- zahradních biotopových je-zírek
- koupacích jezírek s biotopovou zóno
- motýlích luk
- výsadeb dřevin vhodných pro ptáky a hmyz
- zvýšení hnízdních možností pro ptáky (výroba a vyvěšování budek)
- různých biotopů a dalších opatření dle dohody s Vámi. www.csopvlasim.cz

Projekt ČSOP Živá zahrada

Tento projekt si klade za cíl motivovat veřejnost k úpravám svých zahrad i pro potřeby volně žijících živočíchů a alespoň částečně tak přispět k návratu přírody zpět do blízkosti člověka. Více informací o projektu naleznete na www.zivazahrada.cz

Český svaz ochránců přírody Vlašim